

39. 2) окружаю подобно вѣнцу: Кои могъли бѣхъ вѣнчены съ неговы-
тѣ ограды? (*Какіе холмы вѣнчались его твердынями?*) Р. 1.

Венчилка с. ж. подвѣнечная рубашка: Дала имъ рыза ленена-
Стоянова-та вѣнчилка. Ч. 290. Пакъ си фърли Димкъ вѣнчана при-
мяна. *ib.* 306.

Вѣнчило с. с 1) вѣнчаніе: Азъ до вѣнчило съмъ черница. Р.
66. 2) вѣнецъ: Кръсникъ-тъ, родители-тъ на млади-тъ и роднини-тъ
пмъ. Ч. 53. Послѣ съ вѣнчила-та на главы свързаны младоженци-тъ—
тъ повѣждатъ священници-тъ къмъ къщѣ-тъ на зеть-тъ. *ib.* 87. 3)
знит. молодой жены молодого мужа: Ако ся Стоянъ опіе, Турчинъ
отъ Стоянъ да земе Калинка първо венчило. М. 104. „Я щоа съ по-
атника-нъ да пда,—Той ми е поарво вѣнчило“. Ч. 323. 4) семейная
жизнь, семейство: Піяница-та съ нозѣ-тъ си гази признательность-тъ,
пріятельство-то, вѣнчило-то и отгледваніе-то на чята-та си. Л. Д. 1869
р. 114. Піянство-то огорчява вѣнчило-то *ib.* р. 115 1) На пять вѣнчи-
ла по единъ ученикъ и на 28 вѣнчила по едно момиче учи; 2) на вѣн-
чило ся пада по 12½ гр. отъ разноски-ты за училища-та. *ib.* 1872
р. 93.

Вѣнъ Вѣнвамъ м. дл. вяну, увидаю (*ср. вѣхна*): Мати за чя-
до земъ разгърта, Горъ зеленъ отъ плачь и вѣни! Гл. 134. Той ги-
няше както едно цвѣтъе, което като си отвара сутринъ прѣсва по
полето своето благоуханіе и повѣйва малко по малко къмъ вечерята.
Т. 107. Ако е китка китка зелена, Ты да ме чекашъ, да не се же-
нишъ, Ако е китка китка вената, Ты да се женишъ, да не ме чекашъ.
В. 184. Сирота злочеста Въ злочестия вѣне. Л. Д. 1876 р. 156 (П.
Славейковъ).

Вепиринъ с. м. вампиръ, упырь: **Вепирка** с. ж.: Зачервилъ
ся, като вепиринъ. Ч. 160. Свѣжаръ ъ бѣше селски изѣдникъ, Свѣ-
жарвата ъ—стара вепирка, А двѣти залви двѣ самодиви З. 255.

Вѣра с. ж. 1) вѣра, исповѣданіе религій: Ваш-та ъ вѣра лоша-
ва, Не знайте делникъ ни празникъ, Не знайте света Неделя, Нито Велик-
ден, Гергев ден. Д. 51, 37—40. „Потурчи съ киръ бѣла Маріо! Я не мо-
жамъ две вѣри да вѣрвамъ“. М. 123. Придай си, Янке, вѣра-на, Вѣра-
на и Христьянскуну, Отъ тевница да та извадимъ. Ч. 321. Турска е вера
проклета! Ништо си вера недржатъ. Еденъ си барамъ имаатъ, И него не
си го знаатъ, У кой день ъе имъ падне! Каврска вера похарна, Деветъ
си книги имаатъ, Девета книга Великденъ. Хъбавъ си законъ имаатъ,
Хубаво во църква одите, Хъбава рѣба носите. В. 352. Друга вѣра
(переводъ гр. ётеродоѳос) невѣрный: А бре Турчине, бре друга вѣро! Д.